

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5716/2539

นาย เงิน นิลดำโจทก์ ผู้ร้องสอด โจทก์ นาย ประยูร แก้วฉ่ำ กับพวกโจทก์ นาย รุ่ง นิลดำ กับพวกจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 57, ป.พ.พ. มาตรา 1382, ป.วิ.พ. มาตรา 173

ย่อ / หลักกฎหมาย

การร้องสอดเข้ามาเป็นคู่ความฝ่ายที่สามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57(1) ถือเป็นคำฟ้องผู้ร้องสอดอยู่ในฐานะเป็นโจทก์โจทก์เดิมและจำเลยอยู่ในฐานะเป็นจำเลยเมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งจำหน่ายคดีระหว่างผู้ร้องสอดทั้งสองกับจำเลยทั้งสองโดยมิได้จำหน่ายคดีเกี่ยวกับโจทก์ถือว่าคดีระหว่างผู้ร้องสอดกับโจทก์ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาคำร้องสอดของผู้ร้องสอดที่ยื่นเข้ามาใหม่จึงเป็นฟ้องซ้อนสำหรับโจทก์ผู้ร้องสอดทั้งสองคงมีอำนาจยื่นคำร้องสอดเข้ามาใหม่เฉพาะที่เกี่ยวกับจำเลยทั้งสอง

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองขอให้แบ่งแยกที่ดินโฉนดเลขที่ 9089 ตามที่โจทก์และจำเลยทั้งสองครอบครองอยู่จำเลยที่ 1 ยื่นคำให้การว่า โจทก์ครอบครองที่ดินเนื้อที่เพียง 1 ไร่ 2 งาน 88 ตารางวา เท่านั้น ฟ้องโจทก์เคลือบคลุม ขอให้ยกฟ้องจำเลยที่ 2 ขาดนัดยื่นคำให้การผู้ร้องสอดทั้งสองยื่นคำร้องเป็นคู่ความฝ่ายที่สามว่าผู้ร้องสอดทั้งสองต่างครอบครองที่ดินตามฟ้องบางส่วนที่ซื้อมาจากโจทก์จนได้กรรมสิทธิ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1382 แล้วผู้ร้องสอดทั้งสองมิได้ขอให้ศาลสั่งให้จำเลยทั้งสองขาดนัดยื่นคำให้การ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งจำหน่ายคดีระหว่างผู้ร้องสอดทั้งสองกับจำเลยทั้งสองผู้ร้องสอดทั้งสองยื่นคำร้องสอดใหม่ศาลชั้นต้น มี คำสั่งไม่รับ คำร้องผู้ร้องสอด ทั้ง สอง อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ ภาค 3 พิพากษายืนผู้ร้องสอด ทั้ง สอง ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องสอดทั้งสองว่าคำร้องสอดของผู้ร้องสอดทั้งสองที่ยื่นเข้ามาใหม่ในระหว่างการพิจารณาของศาลชั้นต้นโดยมีข้อความเช่นเดียวกับคำร้องสอดเดิม เป็นฟ้องซ้อนหรือไม่ พิจารณาทแล้วเห็นว่าการร้องสอดเข้ามาเป็นคู่ความฝ่ายที่สามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57(1) นั้น ถือเป็นคำฟ้องผู้ร้องสอดอยู่ในฐานะเป็นโจทก์ โจทก์เดิมและจำเลยอยู่ในฐานะเป็นจำเลยเมื่อศาลมีคำสั่งรับคำร้องของผู้ร้องสอดแล้วผู้ร้องสอดจะต้องดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปในฐานะเป็นโจทก์ ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 173 วรรคสอง บัญญัติว่า นับแต่เวลาที่ไต่ยื่นคำฟ้องแล้วคดีนั้นอยู่ในระหว่างการพิจารณาและผลแห่งการนี้ (1) ห้ามไม่ให้โจทก์ยื่นคำฟ้องเรื่องเดียวกันนั้นต่อศาลเดียวกันหรือต่อศาลอื่น ฯลฯ ดังนี้ เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งจำหน่ายคดีระหว่างผู้ร้องสอดทั้งสองกับจำเลยทั้งสองโดยมิได้จำหน่ายคดีเกี่ยวกับโจทก์แต่อย่างใดจึงถือว่าคดีระหว่างผู้ร้องสอดกับโจทก์ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา คำร้องสอดของผู้ร้องสอดทั้งสองที่ยื่นเข้ามาใหม่จึงเป็นฟ้องซ้อนสำหรับโจทก์ ต้องห้ามตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้น ส่วนที่เกี่ยวกับจำเลยทั้งสองนั้นศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งให้จำหน่ายคดีระหว่างผู้ร้องสอดทั้งสองกับจำเลยทั้งสองออกจากสารบบความแล้ว จึงถือไม่ได้ว่าคดีระหว่างผู้ร้องสอดกับจำเลยทั้งสองอยู่ระหว่างการพิจารณาผู้ร้องสอดทั้งสองย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องสอดเข้ามาใหม่เฉพาะที่เกี่ยวกับจำเลยทั้งสองได้ไม่ถือว่าเป็นฟ้องซ้อน ฎีกาผู้ร้องสอดทั้งสองฟังขึ้นบางส่วน"พิพากษาแก้เป็นว่า ให้รับคำร้องสอดที่เกี่ยวกับจำเลยทั้งสองไว้

พิจารณานอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3

องค์คณะ

อุระ หวังอ้อมกลาง · ปราโมทย์ ชพานนท์ · เสริม บุญทรงสันติกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5716/2539>